

Sygn. akt II CSK 707/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku A. F. i M. F.

przy uczestnictwie W. W.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 10 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Ca 818/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawców kwotę 180 zł  
(sto osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez uczestnika skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. Sformułowana w ujęciu strony skarżącej na s. 2 skargi kasacyjnej przesłanka, o której mowa w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c., nie została wykazana. Skarżący nie wskazał bowiem przyczyny, dla której zachodzi potrzeba dokonania wykładni przepisu art. 378 k.p.c., ani też nie wyjaśnił na czym polega ewentualna rozbieżność w orzecznictwie sądów co do wykładni powyższego przepisu, forsując jedynie własną, pożądaną jego interpretację.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. oraz na podstawie § 7 pkt 2 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013 poz. 490).